

[Industriministeren]

Jeg har forstået, at skatte- og afgiftsudvalget ønsker et samråd med mig efter afslutningen af denne debat, og jeg glæder mig naturligvis til at få lejlighed til at uddybe det svar, industriministeriet har givet på spørgsmål nr. 21. Jeg går ud fra, at man ønskede at få vor bedste overbevisning – det kan naturligvis ikke blive andet i kraft af, at vi taler om nogle forhold i fremtiden – vedrørende virkningerne på beskæftigelsen inden for et bestemt område på grundlag af de ændringsforslag, socialdemokratiet har stillet.

Jeg vil ved denne lejlighed nok svare ganske kort på hr. Lykketofts indlæg. For det første må jeg understrege, at vi ikke kan diskutere enkelte virksomheders forhold. Den virksomhed, hr. Lykketoft omtaler, beskæftiger sig jo ikke alene med søfartsvirksomhed, men med mange andre former for virksomhed, og man har derfor indtjening fra mange forskellige kilder. Jeg tør ikke her f.eks. sige, om man overhovedet tjener noget på søfartsvirksomheden. Det tvivler jeg ærlig talt på at man gør i øjeblikket. Fragtmarkederne er uhyre tynde, og jeg er ikke sikker på, at man har nogen særlig stor nettoindtjening på søfartsvirksomheden. Det, vi taler om her, er jo bygning af skibe, og det er klart, at man kun kan modregne i den indtægt, man har fra søfartsvirksomheden. Det synes jeg nok at der er grund til at understrege.

Så må jeg i øvrigt sige, at de indledende bemærkninger i svaret fra industriministeriet henviser til, at man rammer virksomheder, som ikke har noget som helst med leasing at gøre. Det er det helt afgørende i den forbindelse, idet jeg har forstået af de samtaler, man har haft, at det drejede sig om leasing; men her går man pludselig ind og ændrer afskrivningsgrundlaget, uanset om der er tale om leasing eller ej. Det er det virkelig alvorlige, og det er det, vi har peget på.

I øvrigt glæder jeg mig til at uddybe disse synspunkter i et samråd med skatte- og afgiftsudvalgets medlemmer senere på dagen.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Det er rigtigt, at socialdemokratiet ikke gjorde nogen indsigelse mod, at udvalget afgav betænkning, for socialdemokratiet ønsker, at mindst det indgreb, der er skitseret i

regeringens forslag, bliver vedtaget så hurtigt som muligt.

Men jeg vil fastholde, at der ikke i udvalget har fundet den reelle forhandling sted, som der kunne være al mulig grund til at forvente ville finde sted på baggrund af de udtalelser, der fremkom fra skatteministeren og fra hr. Bernhard Baunsgaard ved førstebehandling. Der har ikke fra de to sider været nogen form for konstruktivitet, nogen form for alternativt bud på, hvordan man kunne udmønte de tanker, man selv gik ind på ved første behandling.

Jeg gentager, at jeg ikke bebrejder de borgerlige, at man ikke uden videre tilslutter sig socialdemokratiets forslag, men man kunne dog i det mindste prøve på at fremkomme med egne tanker. Det gælder også i forhold til det, industriministeren var inde på. Hvis man mener, at man kunne formulere et indgreb, der præcist og alene rettede sig mod leasingbegrebet som sådant på skibsfartsområdet, vel, så var det da et interessant bud på sagen. Vi har bare ikke set antydninger af et sådant forslag. Jeg har under udvalgsarbejdet nævnt som en mulighed, der heller ikke er blevet svaret på, om man kunne bruge undtagelsesbestemmelsen i regeringens forslag og gradvis mindske dens konsekvenser vedrørende skibe. Det er der heller ikke blevet svaret på.

Så vil jeg sige med hensyn til citatfusks, at jeg ikke er begyndt at citere hr. Bernhard Baunsgaard fra førstebehandlingen endnu – den fornøjelse har jeg til gode.

I øvrigt er det indgreb, der foreslås – det er rigtigt – beslægtet med det indgreb, der er gennemført i Sverige. Det er ikke nær så kraftigt som det, der er gennemført i Sverige, for vi bevarer jo pristalsreguleringen og afskrivningsgrundlaget, og man får jo, uanset hvor man har sine indkomster fra, den fulde afskrivningsmulighed udnyttet, senest når man sælger skibet.

Endelig vil jeg sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at jeg tror, der er mange andre faktorer, der har bestemt handelsflådens udvikling i Danmark og Sverige de sidste 10 år. Det kan man allerede udlede deraf, at endnu er vi ikke i en situation, hvor en meget væsentlig del af tonnagen fremstilles på leasingvilkår i Danmark, og alligevel har vi haft en betydelig vækst.